

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
[ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΜΙΚΡΟΔΙΑΦΟΡΩΝ]

Αριθμός Απόφασης: 284 /2014
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Χαβλοπούλου Βιολέτα, την οποία δόρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών και την Γραμματέα Κωτούλα Βασιλική.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 22 Μαΐου 2013, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των εναγόντων : 1) Γεωργίου Πολίτη του Ιωάννη, κατοίκου Αθηνών και 2) Αγγελικής θυγ. Χρήστου Θεολόγου, κατοίκου Παλ. Φαλήρου, εκ των οποίων ο οποίος παραστάθηκε αυτοπροσώπως, ενώ η δεύτερη δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της α' ενάγοντος.

Της εναγομένης : Ανωνύμου Εταιρείας με την επωνυμία «ΝΕΑ ΟΔΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗΣ ΑΕ» και τον δ.τ. «ΝΕΑ ΟΔΟΣ ΑΕ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Γεωργίου Καταλιακού.

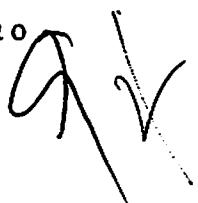
Οι ενάγοντες με την από 11-10-2011 αγωγή τους που αφορά μικροδιαφορά, απευθύνεται προς το Δικαστήριο αυτό και στρέφεται κατά της εναγομένης, νόμιμα δε κατατέθηκε και γράφτηκε στο σχετικό βιβλίο με αύξοντα αριθμό 4628/20-10-2011, ζητούν όσα αναφέρονται σ' αυτή.

Αρχική δικάσιμος για την συζήτηση της υπόθεσης ορίστηκε η 29-2-2012 και κατόπιν αναβολών αυτή που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε νόμιμα με την σειρά του σχετικού εκθέματος και συζητήθηκε.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι των διαδίκων και ο παριστάμενος αυτοπροσώπως πρώτος ενάγων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με το άρθρο 8 του ν. 2251/1994, όπως τροποποιήθηκε με την παρ.1 του άρθρου 10 του ν. 3587/2007 "1. Ο παρέχων υπηρεσίες ευθύνεται για κάθε περιουσιακή ζημία ή ηθική βλάβη που προκάλεσε παράνομα και υπαίτια, με πράξη ή παράλειψη του, κατά την παροχή αυτών στον καταναλωτή. Ως παρέχων υπηρεσίες νοείται όποιος, στο πλαίσιο της άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας, παρέχει υπηρεσία, κατά τρόπο ανεξάρτητο." Με το συγκεκριμένου νόμο που έχει ενσωματώσει την υπ' αριθ. 85/374/25.07.85 οδηγία της Ε.Ο.Κ «για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης, λόγω ελαττωματικών προϊόντων», ρυθμίζεται τόσο η ευθύνη του παραγωγού ελαττωματικών προϊόντων (άρθρο 6), όσο και η ευθύνη του παρέχοντος υπηρεσίες. Η ρύθμιση αποτελεί στην ουσία ειδική ρύθμιση της αδικοπρακτικής ευθύνης του παραγωγού ελαττωματικών προϊόντων, όπως και του παρέχοντος υπηρεσίες (ΕφΑθ 442/1993, ΕλλΔνη 1993, 409- 647/1994, ΝοΒ 43, 395- ΕφΛαρ 226/2005, Νόμος, ΑΠ 81/1991 ΕλλΔνη32, 1215- ΕφΑθ 2386/2006 ΕλλΔνη 2006, 1467- ΕφΘεσσαλ 1126/2004 ΕπισκΕμπΔ 2004, 729-ΕφΑθ2319/1999 ΔΕΕ 1999, 1175 ΠΠρΘεσσαλ 19932/2009 ΕφΑΔ 2009, 803), ενώ οι κοινές διατάξεις εφαρμόζονται μόνο αν στη συγκεκριμένη περίπτωση παρέχουν μεγαλύτερη προστασία στον καταναλωτή (αρθρ. 14 παρ.5 του ν. 2251/1994, όπως αντικαταστάθηκαν με το ν. 3587/07 και ν 3714/2008), ή πρόκειται για θέματα τα ο

2^ο φύλο της υπ' αριθμ. 284/2014 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών

Διαδικασία Μικροδιαφορών

ποία δεν καλύπτονται από την ειδική ρύθμιση. Στο πλαίσιο της ειδικής αυτής ρύθμισης του αρθρ. 8 του παραπάνω νόμου, ο παρέχων υπηρεσίες ευθύνεται για κάθε ζημία, που προκάλεσε υπαιτίως κατά την παροχή των υπηρεσιών. Ως παρέχων υπηρεσίες θεωρείται όποιος παρέχει κατά τρόπο ανεξάρτητο υπηρεσία, στο πλαίσιο άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας. Ο ζημιωθείς υποχρεούται να αποδείξει τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της παροχής της υπηρεσίας και της ζημίας. Ο παρέχων τις υπηρεσίες φέρει το βάρος της απόδειξης της έλλειψης υπαιτιότητας. Για την εκτίμηση της έλλειψης υπαιτιότητας λαμβάνονται υπόψη η ευλόγως προσδοκώμενη ασφάλεια και το σύνολο των ειδικών συνθηκών και ιδιαίτερα α) η φύση και το αντικείμενο της υπηρεσίας, ιδίως σε σχέση με το βαθμό επικινδυνότητας της, β) η εξωτερική μορφή της υπηρεσίας, γ) ο χρόνος παροχής της, δ) η ελευθερία δράσης που αφήνει στον ζημιωθέντα στο πλαίσιο της υπηρεσίας, ε) το αν ο ζημιωθείς ανήκει σε κατηγορία μειονεκτούντων ή ευπρόσβλητων προσώπων και στ) το αν η παρέχόμενη υπηρεσία αποτελεί εθελοντική προσφορά του παρέχοντος. Μόνη η ύπαρξη ή δυνατότητα τελειότερης υπηρεσίας κατά τον χρόνο της παροχής αυτής δεν συνιστά υπαιτιότητα. Προϋποθέσεις, για τη θεμελίωση ευθύνης σε βάρος του παρέχοντος υπηρεσίες είναι: 1) παροχή ανεξάρτητων υπηρεσιών στο πλαίσιο άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας, 2) υπαιτιότητα του παρέχοντος υπηρεσίες κατά την παροχή υπηρεσίας, η οποία τεκμαίρεται, διότι εισάγεται νόθος αντικειμενική ευθύνη (ΟΛΑΠ 18/1999 Ελληνη 40, 1290) και ο παρέχων έχει το βάρος της απόδειξης της έλλειψής της. Ως κριτήρια για την εκτίμηση της έλλειψης υπαιτιότητας αναφέρεται η ευλόγως προσδοκώμενη ασφάλεια και το σύνολο των ειδικών συνθηκών, μερικές από τις οποίες ενδεικτικά αναφέρονται, 3) Το παράνομο, δηλαδή η συμπεριφορά του παρέχοντος υπηρεσίες, θα πρέπει να ανταποκρίνεται στην ευλόγως προσδοκώμενη ασφάλεια, δηλαδή στις συναλλακτικές υποχρεώσεις πρόνοιας και ασφάλειας, που επιβάλλουν οι κανό-

νες της επιστήμης ή τέχνης του. 4) Ζημία, με βάση το γενικό δίκαιο της αποζημίωσης (αρθρ. 297, 298, 299 ΑΚ) και 5) αιτιώδης συνάφεια μεταξύ παροχής της υπηρεσίας και ζημίας (ΑΠ 589/2001 ΕλλΔην 43, 419). Ειδικότερα, η παράνομη συμπεριφορά του παρέχοντος δεν συναρτάται με το πραγματικό περιεχόμενο της υποχρέωσής του, προς αποφυγή των κινδύνων, αλλά με την έλλειψη ασφάλειας των υπηρεσιών, που θεμιτά δικαιούται να αναμένει ο καταναλωτής, καθώς και με την οικοδόμηση της εμπιστοσύνης του στη συγκεκριμένη αγορά υπηρεσιών, δηλαδή με την παραβίαση της υποχρέωσης πρόνοιας και ασφάλειας, που όφειλε κατά το νόμο ή τη σύμβαση ή την καλή πίστη κατά τις κρατούσες κοινωνικές αντιλήψεις και μπορούσε να λάβει μέσα στη σφαίρα επιρροής του, κάτω από ομαλές προβλέψιμες συνθήκες, σε τρόπο ώστε οι παρεχόμενες από αυτόν υπηρεσίες, χρησιμοποιούμενες από τον καταναλωτή, να μη θέτουν σε κίνδυνο τα συμφέροντα του τελευταίου και ιδίως την ακεραιότητα της πίστης και της ασφαλούς παροχής υπηρεσιών, που τελικά είναι το προστατεύσιμο δικαίωμα (Καράκωστας, Περιβάλλον και αστ. Δικ. εκδ. 1986, σελ. 118). Περαιτέρω ο καταναλωτής, εφόσον συντρέχουν οι όροι της αδικοπραξίας ή της προσβολής της προσωπικότητάς του, δικαιούται να αξιώσει και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης του (αρθρ. 57, 59, 914, 932 ΑΚ). Ειδικότερα το άρθρο 932 ΑΚ προβλέπει σε περίπτωση αδικοπραξίας την αποκατάσταση και της μη περιουσιακής ή ηθικής ζημίας (932), τόσο όσο προσβάλλεται ένα περιουσιακό έννομο αγαθό, λ.χ. καταστροφή ή βλάβη πράγματος, όσο και όταν προσβάλλεται ένα από τα αγαθά της προσωπικότητας (ζωή, σωματική ακεραιότητα, υγεία, ελευθερία, τιμή κλπ.), ενόψει του ότι η σχετική απαρίθμηση στην 932 εδ. β είναι ενδεικτική. Το 932, μαζί με το 59 ΑΚ, αποτελούν σήμερα τις δύο περιπτώσεις κατά τις οποίες είναι δυνατή, ενόψει του 299, η αποκατάσταση της μη περιουσιακής ζημίας. Η αποκατάσταση της ηθικής βλάβης είναι δυνατή σε κάθε περίπτωση αδικοπραξίας που γεννά υποχρέωση αποζημίωσης, δηλαδή όχι μόνο σε περίπτωση υπαίτιας αδικοπραξίας (914, 919) αλλά και στις περιπτώσεις αντικειμενικής ευθύνης. Η γέννηση της σχετικής αξιώσης δεν προϋποθέτει απαραίτητα την παράλληλη ύπαρξη και περιουσια-

3^ο φύλο της υπ' αριθμ. 284 /2014 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών

Διαδικασία Μικροδιαφορών

κής ζημίας (ΑΠ 167/2000 ΝοΒ 49.247 και ΕφΑθ 5593/2001 Αρμ 2002.21). Ως αδικοπραξία, την πλήρωση του πραγματικού της οποίας προϋποθέτει το 932 ΑΚ, δεν νοείται μόνον αυτή που συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις της 914 ΑΚ επ., δηλαδή η υπαίτια παράνομη πράξη, εφόσον δημιουργεί νόμιμη υποχρέωση αποζημίωσης (ΕφΑθ 1371/2003 Ελλάδη 2003. 1375, ΠΠρΘες 23048/2004 Αρμ 2005/1035). Εξάλλου, από το συνδυασμό των αρθρ. 8 παρ.6 και 6 παρ. 10 ως 12 του ν. 2251/1994 προκύπτει ότι 1) η ευθύνη του παρέχοντος υπηρεσίες δεν μειώνεται, αν η ζημία οφείλεται σωρευτικά τόσο σε παροχή ελαττωματικής υπηρεσίας, όσο και σε πράξη ή παράλειψη τρίτου, μπορεί όμως να μειωθεί ή και να αρθεί, όταν συντρέχει πταίσμα του ζημιωθέντος ή προσώπου για το οποίο ευθύνεται ο ζημιωθείς, 2) αν δύο ή περισσότερα πρόσωπα ευθύνονται για την ίδια ζημία ενέχονται σε ολόκληρο έναντι του καταναλωτή και 3) κάθε συμφωνία περιορισμού ή απαλλαγής του παρέχοντος υπηρεσίες από την ευθύνη του είναι άκυρη. Το πταίσμα του παρέχοντος υπηρεσίες μπορεί να ανάγεται σε δόλο ή αμέλεια, αλλά χωρίς κατ' ανάγκη να θεμελιώνει και παρανομία. Περαιτέρω η χρηματική ικανοποίηση, όπως αυτή προσδιορίζεται στη διάταξη του αρθρ. 10 παρ.9β του Ν.2251/1994, έχει πρωτίστως αποκαταστατικό χαρακτήρα (βλ. για την θεμελίωση της ηθικής βλάβης ΕφΑθ 6704/1996 ΝοΒ 1997, 63) και αποσκοπεί στην αποκατάσταση της ισορροπίας του πλέγματος εκείνου των σύγχρονων κοινωνικών και ηθικών αξιών, που διαταράχθηκε από την παράνομη ενέργεια του παραβαίνοντος το νόμο και την επαναφορά στην προηγούμενη κατάσταση. Αποβλέπει επίσης η χρηματική ικανοποίηση, λόγω και του κυρωτικού της χαρακτήρα, στην προστασία των γενικών και δημόσιων συμφερόντων, με σκοπό την προληπτική κατ ουσία προστασία των γενικών συμφερόντων της ολότητας απέναντι στους κινδύνους, που δημιουργεί για το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο η αθέτηση κανόνων συμπεριφοράς του ιδιωτικού δικαίου, οι οποίοι απορρέουν από τη γενική αρχή της ασφάλειας των συναλλαγών ή προ-

κύπτουν από ειδικές νομοθετικές διατάξεις. Ειδικότερα, κατά τον παραπάνω νόμο, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη, προκειμένου να προσδιορίσει το ύψος της χρηματικής ικανοποίησης, ιδίως την ένταση της προσβολής της έννομης τάξης, που συνιστά η παράνομη συμπεριφορά, το μέγεθος της εναγομένης επιχείρησης του προμηθευτή και ιδίως τον ετήσιο κύκλο εργασιών της, καθώς και τις ανάγκες γενικής και ειδικής πρόληψης. Για τον προσδιορισμό του ύψους της χρηματικής ικανοποίησης το δικαστήριο πρέπει να συνάπτει κατά σχέση αναλογίας την ηθική βλάβη με το είδος και την έκταση της προσβολής και της αντίστοιχης βλάβης, τις ιδιαίτερες προσωπικές και οικονομικές συνθήκες ζημιώσαντος και ζημιωθέντος, τις συνθήκες τέλεσης της αδικοπραξίας, το βαθμό πταισμάτος του υπεύθυνου ή του τυχόν προστηθέντος από τον ίδιο προσώπουν και την μετέπειτα συμπεριφορά του ζημιώσαντος. Η ικανοποίηση δε της ηθικής βλάβης, που πριν την τροποποίηση με το ν.3587/2007 διεπόταν από τις διατάξεις, που ισχύουν για τις αδικοπραξίες, δηλαδή τις κοινές διατάξεις (αρθρ. 6 παρ.7 του ν. 2251/1994), ρυθμίζεται πλέον από τον ίδιο νόμο (παρ.7, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 του αρθρ. 7 του ν. 3587/07 Ειρ. Αθ 694 και 422/2013 ΝΟΜΟΣ). Δραστηριότητα που εγκυμονεί κινδύνους για αόριστο αριθμό ατόμων αποτελεί και η δραστηριότητα εταιρείας, στην οποία έχουν εκχωρηθεί δικαιώματα και η οποία έχει την εκμετάλλευση αυτοκινητόδρομου. Από τις παραπάνω διατάξεις, σε συνδυασμό με εκείνες του άρθρου 1 παρ. 3 και 4 του ίδιου νόμου, που ορίζει ότι οι διατάξεις που προστατεύουν τους καταναλωτές ισχύουν στον ιδιωτικό τομέα και στις επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα, συνάγεται, ότι καταναλωτής είναι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, για το οποίο προορίζονται οι υπηρεσίες που προσφέρονται ή κάνει χρήση τέτοιων υπηρεσιών, ασχέτως αν η χρήση, για την οποία προορίζεται, είναι προσωπική ή επαγγελματική (ΑΠ 733/2011, ΑΠ 16/2009, ΑΠ 289/2004 Νόμος), εφόσον αποτελεί τον τελικό αποδέκτη τους. Παράλληλα, προκύπτει ότι η ευθύνη του παρέχοντος υπηρεσίες, μπορεί να αφορά ακόμη και εταιρεία, που ανήκει στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και η ευθύνη της ως παρέχοντος υπηρεσίες μπορεί να

4^ο φύλο της υπ' αριθμ. 284 /2014 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών

Διαδικασία Μικροδιαφορών

είναι ενδοσυμβατική, αλλά και αδικοπρακτική (ΜΠρίωαν 316/2011 ΕΦΑΔ 2011, 1181, Ειρ. Αθ 694 και 422/2013 ΝΟΜΟΣ).

Με την υπό κρίση αγωγή τους, κατ' ορθή εκτίμηση του περιεχομένου της, οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι κατά την ημεροχρονολογία που αναφέρεται σε αυτή κινούμενοι με το IX αυτοκίνητο του πρώτου επί της εθνικής οδού Αθηνών – Λαμίας και συγκεκριμένα στο 39^ο χιλιόμετρο του ρεύματος προς Αθήνα, εγκλωβίστηκαν μαζί με εκατοντάδες άλλα αυτοκίνητα για χρονικό διάστημα πέντε (5) ωρών, με αποκλειστική υπαιτιότητα της εναγομένης, η οποία έχει την εκμετάλλευση του συγκεκριμένου τμήματος της εθνικού οδού, λόγω ελαφράς χιονόπτωσης. Ότι ειδικότερα η υπαιτιότητα της εναγομένης συνίσταται στο ότι αυτή παρά την πληροφόρηση που είχε για την εξέλιξη του καιρού, αλλά και τον αριθμό των εκδρομέων που θα επέστρεφαν στην Αθήνα, δεν αξιοποίησε εγκαίρως την υλικοτεχνική υποδομή που διέθετε, ούτε έλαβε τα κατάλληλα μέτρα (ρίψη άλατος – εκχιονιστικά μηχανήματα κ.λ.π) για να αποτραπεί ο πολύωρος εγκλωβισμός τους. Με βάση τα ανωτέρω ζητούν να υποχρεωθεί η εναγομένη, με απόφαση προσωρινώς εκτελεστή, να τους καταβάλλει ως χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστησαν λόγω προσβολής της προσωπικότητάς τους, από την παράνομη συμπεριφορά της το ποσό των 3.000 ευρώ στον καθένα, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την εξόφληση, καθώς και να καταδικασθεί αυτή στην καταβολή της δικαιοτικής τους δαπάνης.

Με το ανωτέρω περιεχόμενο η υπό κρίση αγωγή περιέχει όλα τα αναγκαία για τη θεμελίωσή της στοιχεία κατ' άρθρο 216 ΚΠολΔ και είναι ορισμένη, καθώς αναφέρονται σ' αυτήν, σύμφωνα και με τη μείζονα σκέψη που προηγήθηκε, το είδος της προσβολής, η παράνομη πράξη που την προκάλεσε, ο αιτιώδης σύνδεσμος ανάμεσα στην τελευταία και στην προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων καθώς και η υπαιτιότητα της εναγομένης (ΕφΠειρ

242/2012 ΠειρΝομολ. 2012. 322). Παραδεκτά δε εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 14 § 1α και 25 παρ.2 ΚΠολΔ) και το οποίο δικάζει κατά την διαδικασία περί μικροδιαφορών. Είναι δε νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις που αναφέρονται στην μείζονα σκέψη της παρούσας, καθώς και σε εκείνες των άρθρων 345 και 346 ΑΚ και 176 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος περί κήρυξης της παρούσας προσωρινώς εκτελεστής, δεδομένου ότι οι αποφάσεις των Ειρηνοδικείων σε διαφορές που εκδικάζονται κατά τις ειδικές διατάξεις των άρθρων 466 έως 472 είναι ανέκιλητες (άρθρο 521 ΚΠολΔ), και μόνο σε περίπτωση ερημοδικίας διαδίκου προσβάλλονται με ανακοπή ερημοδικίας (αρθ. 469 ΚΠολΔ). Κατά τα λοιπά, η αγωγή θα ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, αφού καταβλήθηκε το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου και τα δικαιώματα τρίτων που αναλογούν σε αυτό (βλ. προσκ. 456004, 584005, 456022, 584006, 456021 και 456023 αγωγόσημα με επικολλημένα ένσημα υπέρ ΤΝ και ΤΠΔΑ).

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης (ένας από κάθε πλευρά) στο ακροατήριο του παρόντος δικαστηρίου, οι οποίες περιλαμβάνονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά και θα ληφθούν υπόψη σύμφωνα με τον βαθμό αξιοπιστίας και γνώσης καθενός και τα λοιπά έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν και επικαλούνται, είτε προς άμεση απόδειξη είτε για την συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων και όλη γενικά την διαδικασία, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Την 7-3-2011 οι ενάγοντες επιβαίνοντας στο υπ' αριθμ. κυκλοφορίας YXT – 7207 IXE αυτοκίνητο του πρώτου αυτών, κινούνταν κανονικά επί της εθνικής οδού Αθηνών – Λαμίας και στο ρεύμα με κατεύθυνση προς Αθήνα, επιστρέφοντας από το χωριό Μενδενίτσα Φθιώτιδας, στο οποίο είχαν διαμείνει για το τριήμερο της Καθαρής Δευτέρας. Περί τις 7.00 μ.μ., στο 39^ο χλμ. και στο ύψος περίπου της Μαλακάσας, η ροή της κυκλοφορίας των οχημάτων περιορίστηκε σημαντικά για να σταματήσει μετά από λίγο εντελώς. Στη συνέχεια άρχισε ελαφρά χιονόπτωση, συνεπεία της οποίας σχηματίστηκε στο οδόστρωμα στρώμα χιονιού πάχους περίπου τεσσάρων εκατοστών. Το όχημα των εναγόντων

5^ο φύλο της υπ' αριθμ. 284 /2014 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών

Διαδικασία Μικροδιαφορών

παρέμεινε ακινητοποιημένο στο συγκεκριμένο σημείο μαζί με εκατοντάδες άλλα αυτοκίνητα που έκαναν κατά την ίδια χρονική στιγμή χρήση της οδού για διάστημα περίπου πέντε (5) ωρών, ήτοι μέχρι τις 24.00, όταν ο δρόμος άνοιξε με τη βοήθεια εικονιστικών μηχανημάτων και μπόρεσαν να συνεχίσουν κανονικά την πορεία τους μαζί με τους άλλους εκδρομείς της Καθαράς Δευτέρας. Το παραπάνω συμβάν οφείλεται καταρχήν σε αμέλεια της εναγομένης, η οποία έχει την ευθύνη για την διαχείριση, λειτουργία και ασφαλή κυκλοφορία επί του συγκεκριμένου αυτοκινητόδρομου, στην οποία έχει παραχωρηθεί, και η οποία έχει και την εκμετάλλευση του συγκεκριμένου τμήματος της εθνικής οδού. Ειδικότερα με το άρθρο πρώτο του ν. 3555/2007 κυρώθηκε και απέκτησε ισχύ νόμου η από 19-12-2006 «Σύμβαση Παραχώρησης της Μελέτης, Κατασκευής, Χρηματοδότησης, Λειτουργίας, Συντήρησης και Εκμετάλλευσης του Αυτοκινητόδρομου «Ιωνία Οδός» από Αντίρριο μέχρι Ιωάννινα, ΠΑΘΕ Αθήνα (Α/Κ Μεταμόρφωσης) – Μαλιακός (Σκάρφεια) και Συνδετηρίου Κλάδου του ΠΑΘΕ Σχηματάρι – Χαλκίδω», που υπεγράφη μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου, της εναγομένης και των αρχικών μετόχων της τελευταίας. Σε εκτέλεση της ανωτέρω σύμβασης η εναγομένη – παραχωρησιούχος ανέλαβε την υποχρέωση να μελετήσει, χρηματοδοτήσει, κατασκευάσει, λειτουργήσει και συντηρήσει, μεταξύ των αναφερομένων σε αυτή αυτοκινητοδρόμων και το τμήμα μήκους 172,5 χλμ. από τον Ανισόπεδο Κόμβο Μεταμόρφωσης έως τη Σκάρφεια (Μαλιακός). Στα πλαίσια δε εκμετάλλευσης του συγκεκριμένου έργου, ανέλαβε την υποχρέωση να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την εξασφάλιση της ασφαλούς, ομαλής και ανεμπόδιστης διεξαγωγής της κυκλοφορίας στον παραπάνω αυτοκινητόδρομο. Συγκεκριμένα στο άρθρο 23 και στη παρ. 2.1 της ανωτέρω σύμβασης ορίζεται ότι «Ο παραχωρησιούχος καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου λειτουργίας είναι υποχρεωμένος να τηρεί τις ελάχιστες απαιτήσεις λειτουργίας και συντήρησης που περιλαμβάνονται στη παρούσα σύμβαση .... και να παίρ-

νει όλα τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίζεται : i) η ασφαλής, εύρυθμη και σε υψηλό επίπεδο εξυπηρέτησης των χρηστών λειτουργία του έργου, ii) η ομαλή και ανεμπόδιστη διεξαγωγή της κυκλοφορίας σε εικοσιτετράωρη βάση και επί 365 ημέρες το χρόνο, όπως προβλέπεται στο Εγχειρίδιο Λειτουργίας, iii) η άμεση και αποτελεσματική ανταπόκριση του έκτακτες ή/και επείγουσες καταστάσεις». Στη παρ. 2.3 «Ο παραχωρησιούχος είναι υποχρεωμένος σε περίπτωση εκτάκτων καταστάσεων να παίρνει κάθε μέτρο που είναι αναγκαίο και να παρέχει κάθε διευκόλυνση στις αρμόδιες αρχές να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους, ακόμη και αν τούτο έχει επιπτώσεις στα έσοδα από τα Διόδια Τέλη, προκειμένου να διασφαλιστούν συνθήκες ασφάλειας για τους χρήστες, το έργο και τους τρίτους», ενώ στη παρ. 2.5 «Ο παραχωρησιούχος υποχρεούται να παρέχει επαρκή πληροφόρηση και έγκαιρη προειδοποίηση για κάθε γεγονός που επηρεάζει τη χρήση του Ε.Π. από αυτούς». Τέλος με την παρ. 4.3 ορίζεται ότι «Ο παραχωρησιούχος υποχρεούται να εξασφαλίσει την τεχνική αστυνόμευση του έργου (επιθεώρηση, επισήμανση και αντιμετώπιση έκτακτων συμβάντων, απομάκρυνση οχημάτων, λήψη μέτρων ενημέρωσης των χρηστών, διαχείριση κυκλοφορίας και συνδρομή στις Αρμόδιες Αρχές) με δικό του προσωπικό και μέσω», ενώ με την παρ. 4.4 «η αστυνόμευση του έργου από την Ελληνική Αστυνομία είναι ανεξάρτητη από την τεχνική αστυνόμευση του παραχωρησιούχου, η οποία και διατηρεί την αυτοτέλειά της, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις». Η επιχειρησιακή αρμοδιότητα της εναγομένης για τον αποχιονισμό του συγκεκριμένου τμήματος του αυτοκινητοδρόμου, απορριπτομένης της σχετικής ένστασης περί έλλειψης παθητικής της νομιμοποίησης, προκύπτει εξάλλου και από το με το υπ' αριθμ. πρωτ/λου 7432/13-10-2010 κατεπείγον έγγραφο του Γενικού Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας του Υπ. Προστασίας του Πολίτη με θέμα «Σχεδιασμός και δράσεις πολιτικής προστασίας για την αντιμετώπιση κινδύνων από χιονοπτώσεις και παγετό περιόδου 2010-2011, όπου στην παρ. 2.1.2 με τίτλο «αρμοδιότητες φορέων αποχιονισμού και αντιμετώπισης παγετού στους οδικούς άξονες με σύμβαση παραχώρησης» αναφέρεται ότι «Για τα τμήματα του οδικού δικτύου που εντάσσονται στο πρόγραμμα «Δρόμοι Ανά-

6^ο φύλο της υπ' αριθμ. 284 /2014 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών

Διαδικασία Μικροδιαφορών

πτυξής» των έργων με σύμβαση παραχώρησης ..... , που έχουν κυρωθεί οι συμβάσεις παραχώρησής τους και έχουν παραδοθεί για λειτουργία, ο αποχιονισμός και η αντιμετώπιση προβλημάτων από τον παγετό είναι αρμοδιότητα των παραχωρησιούχων, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις σχετικές συμβάσεις. Ειδικότερα υπεύθυνη για τον αποχιονισμό και την αντιμετώπιση προβλημάτων από τον παγετό ..... του αυτοκινητοδρόμου Αθήνα - Μαλιακός είναι η ανώνυμη εταιρεία «Νέα Οδός ΑΕ» (N. 3555/2007)». Περαιτέρω όπως με σαφήνεια κατέθεσε ο μάρτυρας των εναγόντων, ο οποίος επίσης είχε εγκλωβιστεί με το δικό του όχημα στην εθνική οδό κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, στο συγκεκριμένο σημείο που έκλεισε ο δρόμος δεν υπήρχαν εκχιονίστηκα μηχανήματα, ούτε υπήρχαν σε διάφορα σημεία της διαδρομής γερανοφόρα οχήματα ώστε να αποσύρουν από το δρόμο αυτοκίνητα που τυχόν θα έκλειναν το δρόμο, ενώ καθ' όλη τη διάρκεια του πεντάωρου αποκλεισμού τους κανένας αρμόδιος υπάλληλος της εναγομένης δεν τους ενημέρωσε σχετικά με την διάρκεια του προβλήματος και την εξέλιξη των εργασιών αποχιονισμού. Η υπαιτιότητα της εναγομένης έγκειται στο ότι αν και γνώριζε την επικείμενη κακοκαρία, δεν ξεκίνησε εγκαίρως την ημέρα της Καθαράς Δευτέρας την ρίψη επαρκών ποσοτήτων αλατιού στο οδόστρωμα, αλλά ούτε και είχε τοποθετήσει στο συγκεκριμένο σημείο, στο οποίο συνήθως «πιάνει» χιόνι, εκχιονιστικά μηχανήματα με αποτέλεσμα ο δρόμος να κλείσει και να ακινητοποιηθούν εκατοντάδες αυτοκίνητα για περίπου πέντε (5) ώρες, όταν λόγω της αυξημένης κυκλοφορίας εξαιτίας της μαζικής επιστροφής των εκδρομέων η ταχύτητα των διερχόμενων οχημάτων άρχισε να μειώνεται ακόμα περισσότερο λόγω της χιονόπτωσης και της συσσώρευσης των οχημάτων στα διόδια, μέχρι που αυτά ακινητοποιήθηκαν εντελώς, ενώ το χιόνι είχε φτάσει μόλις τα 2 με 3 εκ. Εξάλλου την όλη κατάσταση επιβάρυνε και το γεγονός του ότι αρκετοί οδηγοί προσπάθωντας να αποφύγουν το μποτιλιάρισμα εισήλθαν στη Λωρίδα Εκτάκτου Ανά-

γικης (ΛΕΑ), χωρίς να παρεμποδιστούν από υπαλλήλους της εναγομένης ή την τροχαία, με αποτέλεσμα να γίνει ακόμα πιο δυσχερής η πρόσβαση των εκχιονιστικών μηχανημάτων. Αντίθετα θα απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος ο ισχυρισμός της εναγομένης σύμφωνα με τον οποίο το συμβάν δεν οφείλεται σε δική της υπαιτιότητα, θετική συμπεριφορά ή παράλειψη, καθώς είχε λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την ομαλή λειτουργία του αυτοκινητόδρομου κατά την διάρκεια του τριημέρου, στα πλαίσια συγκεκριμένου επιχειρησιακού σχεδίου δράσης αποχιονισμού που είχε εκπονηθεί από την ίδια, το οποίο προσκομίζει και επικαλείται, αλλά στο γεγονός ότι η τροχαία δεν εφάρμοσε την απόφασή της περί απαγόρευσης της κυκλοφορίας των βαρέων-ευμεγεθών οχημάτων, με αποτέλεσμα το έργο του αποχιονισμού να δυσχεραίνεται ακόμα περισσότερο λόγω της ελλιπούς αστυνόμευσης και διαχείρισης της κυκλοφορίας των οχημάτων στο σύνολο του αυτοκινητοδρόμου, σε συνδυασμό με την επιδείνωση των καιρικών συνθηκών, την μαζική επιστροφή των εκδρομέων, αλλά και του γεγονότος ότι πολλοί οδηγοί καταλάμβαναν ανεμπόδιστοι τη ΛΕΑ ή σταματήσουν σε οποιαδήποτε λωρίδα κυκλοφορίας προκειμένου να τοποθετήσουν αλυσίδες στα οχήματά τους. Ειδικότερα αν και η εναγομένη προσκομίζει και επικαλείται αντίγραφο του από 20-10-2011 σχεδίου αποχιονισμού περιόδου 2010/2011, από κανένα από τα προσαγόμενα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία δεν αποδεικνύεται ότι πράγματι πρόέβη στις επικαλούμενες από αυτή ενέργειες, αναφορικά με την έγκαιρη ρίψη της απαιτούμενης ποσότητας αλατιού, τη διάθεση ικανού προσωπικού και μηχανημάτων, αλλά και του σωστού συντονισμού του έργου του αποχιονισμού, του οποίου είχε την ευθύνη. Σε κάθε περίπτωση η αποτελεσματικότητα των ενεργειών της εναγομένης κρίνεται εκ του αποτελέσματος, αφού τελικά ο αυτοκινητόδρομος έκλεισε για πέντε σχεδόν ώρες με μόλις 3 εκ. χιόνι. Εξάλλου η ευθύνη της εναγομένης στην προκειμένη περίπτωση είναι ανεξάρτητη από την ύπαρξη παραλείψεων της τροχαίας, αφού αυτή σύμφωνα με τη σύμβαση παραχώρησης έχει αναλάβει την τεχνική αστυνόμευση του αυτοκινητόδρομου, ενώ σύμφωνα με το προσκομιζόμενο σχέδιο αποχιονισμού «Είναι ευθύνη της Ν.Ο.Α.Ε (μέσω του υπεργολάβου αποχιονισμού) ~

7^ο φύλο της υπ' αριθμ. 284 /2014 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών

Διαδικασία Μικροδιαφορών

σμού) να απομακρύνει ακινητοποιημένα οχήματα εξ αιτίας χιονόπτωσης ή παγετού (σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρ. 10 του ν. 2696/1999 του ΚΟΚ σε συνδυασμό με τα άρθρα 1,11,12,13 του ν. 3013/2002) και γενικότερα να λαμβάνει κάθε μέτρο, ώστε από τη δημόσια κυκλοφορία να μη δημιουργείται κίνδυνος ή ζημία τρίτων προσώπων ή άλλων έννομων αγαθών». Η εναγομένη δεν τήρησε τις δικές της υποχρεώσεις, όπως αυτές αποτυπώνονται στη σύμβαση παραχώρησης και διέψευσε την εμπιστοσύνη των εναγόντων, ότι στον δρόμο αυτό μπορούν να κινούνται ανεμπόδιστα και με ασφάλεια, χωρίς να πρέπει να υποχρεωθούν από δική της αμέλεια να παραμείνουν εγκλωβισμένοι στο αυτοκίνητό τους επί πέντε ώρες, χωρίς καμία ενημέρωση και εκδήλωση ενδιαφέροντος για την προσωπική τους κατάσταση τη δεδομένη χρονική στιγμή εκ μέρους των αρμοδίων υπαλλήλων της. Περαιτέρω, εξαιτίας της συμπεριφοράς της εναγομένης και της αμέλειας που αυτή επέδειξε ως προς την έγκαιρη λήψη των απαραίτητων μέτρων προκειμένου να διατηρηθεί ανοιχτός ο δρόμος λόγω της χιονόπτωσης, επλήγη η προσωπικότητα των εναγόντων, οι οποίοι υποχρεώθηκαν να παραμείνουν εγκλωβισμένη για πέντε ώρες στο αυτοκίνητό τους, ενώ επέστρεφαν από διήμερη εκδρομή, χωρίς καμία πληροφόρηση για την αιτία του εγκλωβισμού τους, αλλά και το χρόνο του αποχιονισμού, υπέστησαν ταλαιπωρία, βίωσαν άγχος αγνοώντας το ποσό χρόνο θα παραμείνουν εγκλωβισμένοι μέσα στο όχημα τους σε πολύ χαμηλές θερμοκρασίες και απώλεια του χρόνου τους, αφού χρειάστηκαν να δαπανήσουν επτάμιση ώρες για ένα ταξίδι δυόμιση ωρών. Με δεδομένες, δε, τις συνθήκες που οδήγησαν στο συγκεκριμένο γεγονός, την οικονομική κατάσταση των εναγόντων, το μέγεθος της εταιρείας της εναγομένης και όλα τα λοιπά στοιχεία, το ποσό που κρίνεται εύλογο, δίκαιο και ανάλογο των περιστάσεων, το οποίο θα πρέπει, να καταβάλλει σε κάθε ένα από τους ενάγοντες η εναγομένη, ως χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που συνακόλουθα υπέστησαν είναι αυτό των 600,00€.

Πρέπει, κατά συνέπεια, η αγωγή να γίνει δεκτή εν μέρει ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει σε κάθε ένα από τους ενάγοντες το ποσό των 600 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επομένη επίδοσης της αγωγής. Τέλος πρέπει να καταδικασθεί η εναγομένη σε ανάλογο μέρος των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, λόγω της μερικής νίκης και ήπτας των διαδίκων (άρθρο 178 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλίαν των διαδίκων.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Υποχρεώνει την εναγομένη να καταβάλει σε κάθε ένα από τους ενάγοντες το ποσό των εξακοσίων (600) ευρώ με τον νόμιμο τόκο από την επομένη ημέρα της επιδόσεως της αγωγής και μέχρι την εξόφληση.

Επιβάλει σε βάρος της εναγομένης μέρος των δικαστικών εξόδων των εναγόντων το οποίο ορίζει στο ποσό των ογδόντα (80) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, στο ακροατήριό του, στις 12 Φεβρουαρίου 2014.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ